

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.451/2022/3.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: benyújtó2 ügyvéd

Cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: név kamarai jogtanácsos

Cím1

A per tárgya: adóügyben indult, marasztalási tárgyú közigazgatási jogvita elbírálása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 20-21. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.027/2022/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. május 01. napjától jelentkezett be újra az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség hatálya alá, ezért az adóhatóság havi esedékességű egészségügyi szolgáltatási járulék fizetését írta elő. A felperes 2018. november 20. napján kérte az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség megszüntetését, a feltüntetett tartozása törlését, és a már befizetett összegek kamatokkal való visszatérítését.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a felperes kérelmét 2019. november 27. napján kelt 2428349559. számú határozatával elutasította. Hangsúlyozta, hogy a felperes bejelentéséhez az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség megszűnésének tényét igazoló dokumentumokat többszöri felszólítás ellenére nem csatolta. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2020. március 12. napján kelt 2235045013. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Hangsúlyozta, hogy a felperes egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettsége nem törölhető, nincs mód arra, hogy a megszűnés tényét az alperesi hatóság a nyilvántartásba jegyezze.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezés

[3] A felperes a megtámadási pert kezdeményezésére vezető kereseti kérelmén túl a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 38. § (1) bekezdés d) pontjára alapított marasztalásra irányuló kereseti kérelmet is előterjesztett. Ebben marasztalásként kérte az alperesnek „magyar egyetemeken tanuló nappali tagozatos hallgatókkal azonos közteherviselés megállapítására való kötelezettség teljesítésére kötelezését”.

[4] Az alperes a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[5] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, hivatkozva a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának 2/2004. KJE határozatára és ezzel összefüggésben megállapítva, hogy a felperes nem rendelkezik keresetőségi joggal, mert a peres felek között nem áll fenn olyan, a marasztalási per fogalmi elemének minősülő közigazgatási jogviszony, amelynek tükrében speciális marasztalásra irányuló pertípus kezdeményezhető lenne, nem tekinthető ilyennek a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 39. § (2) bekezdése, valamint a 45/A §-a alapján fennálló egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség tekintetében.

A másodfokú bíróság döntése

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a fellebbezést nem találta megalapozottnak, és az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor, amikor először azt vizsgálta, hogy van-e akadálya a kereset érdemi elbírálásának. A keresetindítási jog és a keresetőségi jog vizsgálatát helyesen kezdte meg a szempontból, hogy a felperes által állított jog és annak érvényesítésére megfogalmazott kereseti kérelem szempontjából tisztázta, hogy a jogállításhoz kapcsolódóan létezik-e olyan közigazgatási jogviszony, amin belül az érvényesíteni kívánt jog fellelhető és ebből következően érvényesítése objektíve egyáltalán lehetséges. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresetőségi joga nem áll fenn, mert a jogállításhoz kapcsolódóan a jogséremlme marasztalást megalapító anyagi (alanyi) jog, annak keretét adó közigazgatási jogviszony nem áll fenn a felek között, szemben a megtámadási perben érintett, felek között fennálló közigazgatási jogviszonnyal. Hangsúlyozta, hogy a marasztalási perrel a felperes arra irányuló célja, hogy visszamenőlegesen és a jövőre nézve is mentesüljön az

egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség alól, nem érhető el. Utalt arra, hogy a 35.K.703.056/2021/30. számú ítélettel érdemben dönt el az a kérdés, hogy a felperes a Tbj. 45/A §-a szerinti törvényi feltételeket nem teljesítette, így az e törvényi rendelkezés szerinti jogot sem szerezte meg. Hangsúlyozta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a releváns anyagi jogi háttérszabályokat is figyelembe vette, az Alaptörvényre és az alapjogokra történő felperesi hivatkozást sem támasztotta alá, a marasztalási per megalapozottságát és e körben az Európai Jogok Emberi Bírósága által hozott döntések sem voltak alkalmazhatók.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[7] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatásával az alperes határozatának az elsőfokú döntésre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására történő kötelezését kérte.

[8] A felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), és ac) alpontjaira figyelemmel kérte. A joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében szükségesnek látja annak a jogkérdésnek eldöntését, hogy a NAV alperes által adózói folyószámlán feltüntetett adókövetelések költségvetési befizetési követelések közigazgatási jogviszonyt teremtenek-e a hatóság és adózók között, míg az ab) alpont tekintetében a marasztalási per alkalmazása tisztázásának szükségességét állította, az ac) alpont vonatkozásában az Oktatási Hivatal kötelezettsége teljesítésének ellenőrzését vetette fel. A felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentőségét azzal indokolta, hogy a magyarországi lakhellyel rendelkező külföldi egyetemek nappali tagozatán tanulmányaikat folytató sok százezer diák is érintett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[10] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[11] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
 - b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
- miatt indokolt.

[12] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[13] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[14] Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[15] A Kúria megítélése szerint a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben. A felperes által felvetett jogkérdés (jogviszony létrejötte) tekintetében nem merül fel semmilyen tisztázandó kérdés, ez már a jogirodalom által is kimunkált tétel, az egyedi ügy elbírálása nem szükséges ennek a kérdésnek a tisztázásához,

nem vet fel semmilyen kételyt. Hangsúlyozza a Kúria azt is, hogy a felperes ügyében a megtámadási perben érdemi döntés született, melyben a felperes élhetett felülvizsgálati kérelemmel, azonban határidő mulasztás miatt az visszautasításra került. Helytálló az a másodfokú bírósági álláspont, hogy a felperes sérelme az alperes határozatából, végleges döntéséből fakad, ennek orvoslásának eszköze a határozat megtámadása, marasztalási keresetnek nincs helye.

[16] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A Kúria szerint azonban jelen ügy a jogalanyok széles körét igazoltan sem közvetett, sem közvetlen módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással. A Kúria továbbá nem észlelte a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogkérdések tömeges számban történő előfordulását sem.

[17] Az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségessége sem merült fel, ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[18] A Kúria a rendelkezésre álló iratok alapulvételével megállapította, hogy az eljáró bíróságok döntésükben megvizsgálták a felperesi keresetet, ennek kapcsán jogszerű álláspontot alakítottak ki, döntésük indokai világosok, követhetők. A Kúria nem tárt fel olyan garanciális jogsérelmet, illetve olyan eldöntendő elvi tartalmú jogkérdést, mely az állásfoglalását tenné szükségessé.

[19] A felperes felülvizsgálati kérelme felsőbbbírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vet fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatására nem látott indokot.

[20] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[21] *Elvi jelentőségű jogkérdés hiányában a felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt*

Záró rész

[22] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdése a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

[24] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2022. december 07.

Dr. Hajnal Péter s.k. Dr. Heinemann Csilla s.k. Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.

bíró

bíró